

OVERWEGING: FEEST VAN DE HEILIGE FAMILIE

DATUM : 28 december 2019

VOORGANGER: Jozef Essing o.p.

EERSTE LEZING : Jezus Sirach 3: 2-6, 12-14

EVANGELIE: Matteüs 2: 13-15, 19-23

Overweging

In een klein Italiaans dorp, Greccio genaamd, vond ooit een ware revolutie plaats. Daar is een grot die doet denken aan de grot van Jezus' geboorte in Bethlehem.

Het bracht de heilige Franciscus op een idee:

om juist dáár, in de buitenlucht, het Kerstfeest te vieren.

Hij zette er een echte voederbak neer als kribbe voor het Christuskind,

en liet er levende figuren bij plaats nemen, zelfs een ezel en een os.

Want hij wilde "de herinnering oproepen aan het Kind in Bethlehem geboren,

en zo goed mogelijk met eigen ogen de povere omstandigheden laten zien

waarin het hoog heilige Kind daar lag: in een voederbak, tussen een os en een ezel".

En ze kwamen, de mensen uit de omtrek. Ze bleven komen, geroerd en blij

door de nieuwe manier waarop Kerstmis werd gevierd:

niet in een kathedraal, temidden van voorname burgerij en geestelijkheid,

maar buiten, in hún omgeving, tussen mensen op het land, met hun vee.

Met eigen ogen zagen ze hoe Gods zoon dichtbij kleinen en eenvoudigen is gekomen

en hun leven heeft gedeeld. Zij voelden zich geëerd en gezien als nooit tevoren.

De woorden 'Voor kleine mensen is Hij bereikbaar' werden levende werkelijkheid.

De onpeilbare liefde van God kreeg voor hen een heel menselijk en nabij gezicht.

De redder der wereld is klein begonnen. Niet aan de top maar aan de basis.

Niet in de salon maar in de stal, in de werkplaats. Om daarmee te zeggen:

hier moet ik zijn, daar waar mensen met elkaar beginnen en het leven opbouwen.

Hij kwam niet als een volleerde die alles weet en geen kennis meer hoeft op te doen

maar als een kind dat aan de hand van ouders het leven verkent.

Vandaar dat te Rome in een volle kerk, de Santa Maria in ara coeli,

kinderen op Kerstdag een preek afsteken voor de Santo Bambino.

Zij hebben ons iets te zeggen, die kinderen, zo vindt onze Heer:

Als je niet wordt als kinderen kun je niet het rijk van God ontvangen en aannemen. Wij

hebben hun spontane echtheid nodig, die zich niet anders voordoet dan je bent,

hun nieuwsgierigheid en ontvankelijkheid voor nieuwe dingen,

hun vermogen om zich te verwonderen, om zich open te stellen voor het wonder.

Tegelijk worden vandaag in Maria en Jozef de ouders in het zonnetje gezet. hun zorg voor het jonge leven - weldadig geschenk en pittige opgave tegelijk. Het nieuwe leven brengt niet enkel vertederende momenten met zich mee, maar ook gedoe met luiers of pampers; het breekt in in de overzichtelijke orde. Het kan juist om aandacht schreien als de ouders aan rust toe zijn. Wanneer het opgroeit vraagt het om speelse aanmoediging, maar ook om een vaste leiding die het speelveld afbakent: 'tot hier en niet verder'. Wanneer het groter wordt is het de kunst veiligheid en bescherming te bieden en tegelijk kansen om ontdekkingen te doen - met het risico een buil te vallen. Het moet zich ermee leren verzoenen dat het leven prettige en pijnlijke kanten heeft. Het gezin is een leerschool, waar kinderen ontdekken en voelen 'Ik mag er zijn' en tegelijk leren er voor anderen te zijn en met hen te delen. Als je het daar niet leert, waar dan nog wel? Daarom schrikken we ervan wanneer we via krant en journaal horen hoe vaak geweld in gezinnen voorkomt. Het gezin is een leerplek waar karakters en voorkeuren tegen elkaar aanschuren en de weg moeten vinden van opkomen voor jezelf én ruimte geven aan de ander. Geen gemakkelijke opgave. Waar dit lukt verdient dit onze waardering en waar het in de fout gaat is hulp en ondersteuning van het grootste belang.

Maar hiermee is nog niet alles gezegd. Het evangelie van vandaag vertelt ons, dat Jezus geboren is in een gezin dat wordt bedreigd en moet vluchten. Onvermijdelijk denk je dan aan ouders met kinderen in vluchtelingenkampen. Het evangelie maakt ons duidelijk dat God zich in Jezus met hen solidair verklaart, een bijstand die soms zichtbaar wordt in een verrassende veerkracht in henzelf. Ik las op een Kerstkaart: Iemand die, God weet waar, in alle stilte, omziet naar wie naamloos en vergeten blijft; die voor kleinen en ontheemden zijn eigen wereld als een huis herbergzaam maakt. En zijn ook wij solidair met hen? - onontkoombaar stelt dit feest ons deze vraag: zij hebben tastbare tekenen nodig dat zij niet van God en mens verlaten zijn. Al is de problematiek van zoveel vluchtelingen tegelijk niet simpel op te lossen, minstens kunnen wij hulpverleners die daar werken ondersteunen, hier draagvlak voor opvang creëren en druk blijven uitoefenen op onze regering om haar belofte na te komen en het toegezegde quotum in ons land op te nemen.

Door kind te zijn van Maria en Jozef heeft Gods zoon geëerd en geheiligd dat kleine verband dat een beginnend mensenleven nodig heeft, het gezin. En met gezin bedoel ik alle plekken waar volwassen en beginnende mensen met vallen en opstaan het leven verkennen, nooit volmaakt maar wel toegewijd. Het is goed dat een feest als vandaag deze minigemeenschap in het zonnetje zet, deze keuken, deze werkplaats van leven en samenleven van samen ernaar zoeken, samen proeven en er smaak in krijgen.